

QUIN ÉS EL PUNT DE VISTA CATALÀ? – III

“Som una nació”. Sí, però... quina?

Tots els dirigents catalans independentistes -i fins i tot molts, si no la majoria, dels altres- afirmen, a diferència dels dirigents espanyols, que “Catalunya és una nació”. Però pel que diuen, fan i imposen, considero que cal aclarir de quina nació parlen, és a dir, benentès que dirien que “és clar que parlem de la nació catalana”, es fa necessari precisar quin és el significat que donen a l'adjectiu “catalana” i, per tant, el contingut que per ells té “Catalunya”. És una qüestió cabdal que vaig començar a abordar explícitament a “[Quin és el punt de vista català?](#)”, que vaig continuar a [Ja tenim la REPÚBLICA DEL PRINCIPAT DE CATALUNYA](#), que amplio avui i que serà necessari anar aprofundint moltíssim més, doncs és decisiu per saber conscientment QUINA CATALUNYA DE NOU LLIURE VOLEM i decidir adequadament com actuar per assolir-la.

M'he formulat la pregunta “Quina nació som?” a conseqüència d'haver tingut la sort i el privilegi d'assistir al 17è Simposi sobre *la Història Censurada de Catalunya* organitzat per [l'Institut Nova Història \(INH\)](#) i celebrat divendres 17 i dissabte 18 de novembre a Arenys de Munt. Hi han parlat 44 persones, 36 d'elles el dissabte en ponències de 10 minuts. Jo en vaig fer una sobre *Saber la nostra història permetria actuar idòniament avui* super-concentrant el que he anat elaborant aquests darrers cinc anys sobre passat-present-i-futur del que, des del 8 d'octubre, anomeno República del Principat Catalunya.

No vaig poder seguir gaire els parlaments perquè tenia dues taules amb material de LA GOTA CATALANA i havia d'anar ordenant llibres, quaderns, etc. i atendre a les persones que s'apropaven. No obstant, vaig poder copsar de nou l'enorme força que tenia i que, malgrat més de tres segles de [ser víctima d'un genocidi](#), encara té el poble català.

I ho vaig veure des de dues vessants diferents i complementàries. Des de la vessant històrica, pels [molts elements que les ponències van explicar](#) sobre l'obra immensa que, gairebé en tot el món i en tots els àmbits, van fer els nostres avantpassats mentre vam ser [el poble més lliure d'Europa](#), que ens vam dotar d'un [estat independent fins el 10 de setembre de 1714](#) i que [estem sotmesos des d'aleshores](#). I des de la vessant actual veient la dedicació, l'abnegació, l'esforç, la capacitat d'investigació i també d'organització que, sense diners ni de subvencions ni de sous de polítics ni de funcionaris, continuem tenint malgrat la degeneració com a poble que implica 303 anys d'estar patint el jou de l'Estado Español en tots els aspectes de la vida, és a dir, [EL GENOCIDI CATALÀ](#).

I els catalans i la Nació Catalana que emergeixen gràcies a aquests esforços (i a d'altres) molt poc tenen a veure amb el que diuen, fan i imposen els nostres actuals dirigents (pels que, en qualsevol cas, [incondicionalment exigeixo](#) la llibertat, el retorn a casa i la retirada de totes les sancions i amenaces de Madrid).

L'exemple més directe és que cap de les autoritats ni de les institucions ni dels mitjans catalans actuals (és a dir, els de l'encara Comunidad Autónoma de Cataluña) tenen interès en les descobertes de l'INH (i d'altres grups com [CCH](#), [CEC](#), [Histocat](#), [Vaca cega](#), [Devolució](#), [Memorial 1714](#),...) resultat de les investigacions realitzades, contràriament i sense cap suport, des de fa una trentena d'anys. És més: no només ni la Generalitat ni CiU-CDC-PDeCAT ni ERC ni la CUP ni l'ANC ni Òmnium Cultural ni les “Universitats catalanes” ni “Sapiens” ni etcètera, no només no han donat cap suport institucional sinó que tampoc han mostrat el més mínim interès en conèixer-ho. Per tant, (gairebé) tot el que sobre la “nació catalana” s'està ensenyant, és la història que han cuinat a Madrid. I això és així encara que l'ensenyament es faci en català... pet cert, en una llengua catalana cada cop més afeblida, més castellanitzada, en part gràcies justament i paradoxal a l'actuació de l'IEC (Institut d'Estudis Catalans).

I per no allargar-me massa, posaré ara només quatre exemples que la “nació catalana” que accepten i promouen els dirigents autonomistes-reciclatos-en-independentistes, molt poc té a veure amb la Nació Catalana i, en particular, amb la República del Principat de Catalunya que en va ser el seu pal de paller.

1.- Proposen la redacció -això sí, amb la demagògica mesura d'“obrir-la a les propostes que surtin del poble”- d'unes noves Constitucions per a una nova República Catalana que sigui un nou Estat d'Europa. Meravellós i molt modern: TOT NOU! quan tenim les nostres Constitucions Catalanes vigents i [només es tracta d'aplicar-les](#), tenim la veterana [República del Principat de Catalunya](#) i ja [som un Estat Europeu, el primer constitucional, ocupat des de 1714](#). El que fan els actuals dirigents independentistes és donar totalment l'espatlla als nostres més de mil anys d'Història (i no de qualsevol Història, com fàcilment comprovarien si es dignessin escoltar als investigadors no pagats pels que precisament decideixen quina història es finança i quina Història es silencia). Madrid nega que siguem una nació, i Barcelona reforça la negació actuant com si fóssim una nació que no té cap Història que pagui la pena.

2.- Una conseqüència d'aquest enfocament anti-Història-de-Catalunya (per no dir directament anti-català) és que els actuals dirigents limiten tota la seva perspectiva a “las cuatro provincias españolas nororientales catalanas” resultants de l'esquarterament de la Nació Catalana (i de la resta de Regnes de la Monarquia Hispànica) feta el 1833 per l'Estado Español en construcció mitjançant la divisió territorial d'En Javier de Burgos sota el regnat d'Isabel II (1833-1868).

3.- Un exemple que il·lustra la gravetat del genocidi que estem patint i del molt de víctimes-però-també-de-còmplices que són els actuals dirigents independentistes: també diuen, com els dirigents de Madrid, que “les lleis són per complir-les”. Resulta que això és cert en “Derecho Castellano” però en absolut en Dret Català. En el nostre Dret (que proposo [conèixer i retornar-hi](#)) les lleis NO eren per complir-les sinó per ajudar a fer justícia, i si un català o catalana -ja que aquí hi havia [igualtat entre homes i dones](#)- considerava que una llei era injusta, [NO tenia que obeir-la sinó que, a més, podia rebutjar-la](#).

i 4.- Considero que el govern de la Generalitat de Catalunya (ja que NO el “govern de la nova República Catalana” doncs ni el president ni els consellers en cap moment s'han designat ni han signat com si ho fossin de la República Catalana) ha tingut una conducta com a mínim irresponsable al anar una part a fer-se empresonar a Madrid i al viatjar l'altre part finalment a Brussel·les, sense donar per escrit cap explicació ni indicar unes directrius al poble de Catalunya. I donar després com un dels arguments per justificar aquesta conducta incorrecta que “no vam preveure la reacció violenta de Madrid”, significa ignorar -després de tot un any de commemorar el Tricentenari 1714-2014!- que “el Reino de España” és [una presó de nacions](#) que genocida pobles, que l'“Estado Español” es va construir sobre [les runes d'anorrear l'Estat Català el 1714](#) i que és irreformable. Per això que els catalans tornem a ser lliures i que el Principat de la República Catalana torni als mapamundis significa la descomposició del “Reino de España”. Si que nosaltres tornem a estar drets implica la caiguda de l'“Estado Español”, demostra que l'“Estado Español” es va construir a sobre nostre. I el nostre sotmetiment és el que ells anomenen “convivencia” i “cinco siglos de unión”, és el que Madrid intenta prolongar quan parlen de “ahora hay que retornar a la normalidad”, i també és el que Barcelona camufla quan fa “autocrítiques” del tipus “no som majoria” (quan aquí es silencia que repetides vegades se'ns ha envaït intencionadament amb tropes civils), “no estàvem preparats” (quan aquí es porta cinc anys dient que s'estaven construint “les estructures d'estat”), que “la via unilateral no es possible” (quan aquí s'ha estat alimentant la mentida que allà són ences i que tot seria bufar i fer ampolles), etc.

No, decididament no estic d'acord en la “nació catalana” que ens mostren els subcapitosts d'aquí complementant la falsificació i reforçant l'espoli que ens fan els capitosts d'allà. La meua Nació Catalana és la que té més de mil anys d'Història, una Història amb H majúscula que l'INH (i altres grups) contribueixen a recuperar contra una corrent que -per ara- inclou els que han sub-manat aquí fins el 28 d'octubre i que, molt probablement, tornaran a sub-manar el 22 de desembre.

Barcelona, 20 de novembre de 2017

Lluís Botinas, impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA arrabassada el 1714](#) i de nou el 1939, i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#), impedit així [EL GENOCIDI CATALÀ](#) que patim des d'abans de [1714](#)